

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Senyor president.

Les últimes vegades que ens vàrem vore ací, que ja fa algun temps, es va vosté passar donant-me la benvinguda a la política valenciana. Supose que ara em toca a mi donar-li la benvinguda a estes Corts. També m'alegre que s'haja recuperat de les celebracions d'ahir, felicitacions a les quals ens sumem. Alguns no vam poder assistir a Madrid perquè estàvem complint ací les obligacions parlamentàries.

Però, en qualsevol cas, m'alegra poder formular-li la següent pregunta, perquè este és un tema en què la ciutadania, els consumidors, els usuaris, i xicotets comerciants i empresaris es veuen dia a dia enfrontats a la inactivitat del seu govern, cosa que és realment preocupant i que és parlar de coses reals i concretes.

Per això li pregunte, senyor Camps, quines mesures concretes ha posat en marxa el Consell dintre de les seues competències davant la pujada sostinguda de preus que afecten els valencians i valencianes, preus de primera necessitat, a través del Tribunal de Defensa de la Competència de la Comunitat Valenciana o d'altres organismes dependents de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora síndica.

Per a la contestació, té la paraula el president del Consell, senyor Camps.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Señora portavoz del grupo parlamentario.

Las políticas que estamos haciendo después de estos años de gobiernos del Partido Popular en nuestra comunidad y que han dado tan buen resultado... Ha bajado el paro desde el año 1995, ha crecido la economía, hemos crecido por encima de la media nacional. Y, por lo tanto, continuar con nuestra política, que da resultado. Las inversiones en infraestructuras, la rebaja de impuestos... Hemos rebajado los impuestos estos últimos cuatro años y vamos a continuar por ese camino.

Apostar por las infraestructuras productivas, apostar por el desarrollo urbano de nuestro territorio... Por cierto, por cierto, que una de las recetas fundamentales que pediría, digo, en apoyo a la economía de nuestra comunidad sería que estos dos grupos parlamentarios dejaran de hostigar en España y en Europa el crecimiento urbanístico de la Comunidad Valenciana, que es base (*aplaudiments*), que es base de dos cosas: empleo directo, empleo inducido y, además, oferta de vivienda para controlar la subida de los precios de la vivienda, por ejemplo. Y, en definitiva, ese modelo que ha permitido durante tantos años crecer a España y crecer a nuestra comunidad.

Me parece realmente paradójico que los socialistas están hablando ahora de una décima, de una décima o dos décimas, en cuanto a la tasa de paro, cuando ellos dejaron la Comunidad Valenciana con más del 24% de paro en nuestra comunidad. (*Protestes*) Me parece realmente espectacular. Pero bienvenidos a la lucha contra el paro y a la creación de empleo.

Les espero en este debate, que me parece fundamental, y les espero a todos ustedes también en el debate de la defen-

sa de nuestros intereses generales, entre otros, los que hemos comentado esta mañana.

Por lo tanto, en cuanto a lo que corresponde, señora diputada, a la tarea de responsabilidad de competencia de la Generalitat valenciana, continuar por el camino emprendido que tan buenos resultados ha venido dando y seguir exigiendo, porque nos corresponde, del Gobierno de España las políticas que permitan, entre otras cosas, que no suba el precio de la hipoteca de la compra de la vivienda y que no suba el IPC, como lo ha hecho durante estos años de gobiernos socialistas.

Yo recuerdo las subidas desbocadas cuando gobernaba el Partido Socialista en España, recuerdo cómo fueron bajando de forma drástica también el coste del precio del dinero durante los años de gobiernos del Partido Popular, y ahora todos somos conscientes de que gobernando el Partido Socialista, otras vez vuelve a subir el precio de las hipotecas y el precio de cualquier alimento o de cualquier cuestión de primera necesidad.

Y, claro, nosotros podemos hacer mucho, y lo vamos a hacer, pero también somos conscientes de que tenemos que exigir de quien le corresponde. Y ya que tenemos al delegado del gobierno socialista de Madrid aquí con nosotros, que el gobierno socialista de Madrid actúe conforme corresponde, porque tiene decisiones de tipo fiscal, rebajas fiscales, de tipo también del mercado de trabajo y del tipo de la liberalización de los sectores productivos que permitan que el precio de las cosas estén al nivel de cuando gobernaba el Partido Popular en España (*aplaudiments*) y que dio empleo y dio prosperidad.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula la il·lustre síndica i diputada del Compromís.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Estic sorpresa, bé, a banda d'avorrida per la seua condescendència, però això ja és una cosa a què estem acostumats, però estic sorpresa, realment sorpresa, perquè és la primera vegada que vosté me contesta a una pregunta que li faig. I vosté me contesta amb la frase «lo vamos a hacer». Això, és clar, és el més important que vosté ha dit en esta intervenció. I quan vosté diu «lo vamos a hacer», clar, a *contrario sensu*, el que s'interpreta és: «no hemos hecho nada», que, efectivament, és el que vostés han fet. Perquè si vosté amb allò de la vivenda està parlant-me de la pujada que el seu govern proposa del preu de vivenda protegida, a la millor és això el control de preus que volen fer: pujar la vivenda protegida. I quan parla de les hipoteques, supose que està referint-se al Banc Central Europeu.

Jo li vaig a dir el que han fet vostés en matèria de consum. En matèria de consum, de protecció de consumidors i usuaris, s'han publicat dos lleis. Una no la van promulgar vostés. L'altra, la Llei 1/2006, del sector audiovisual, i la llei de la Generalitat valenciana de l'estatut de consumidors i usuaris, que va a complir ja vint anys.

Des d'aleshores, i al llarg dels diferents governs del seu Partit Popular des de 1995, el desplegament reglamentari ha sigut tan escàs que fa vergonya mencionar-ho. Dels vint-i-set decrets sobre consum que s'han publicat, vint-i-quatre són nomenaments o cessaments d'alts càrrecs de la conselleria competent en matèria de consum. De les ordres, setenta-huit publicades, setanta-cinc són convocatòries de subvencions, ajudes o convocatòries de beques.

Al llarg dels tretze últims anys, els únics decrets publicats han sigut el nomenament d'un alt càrrec i el corresponent cessament d'un altre. I de les ordres, ixen a cinc convocatòries d'ajudes, beques o subvencions per any. Cinc per any.

Definitivament, el nom de la conselleria hauria d'haver llevat el tema de consum; em referisc exclusivament al consum propi del Partit Popular, incloent ací els nomenaments i cessaments de directors generals, que ha de ser un lloc molt reclamat perquè l'activitat reglamentària és quasi nul·la. És a dir, és apetible ser director general de Consum perquè la faena és poca. Tot açò en més de tretze anys.

Ni tan sols han adaptat normes autonòmiques als canvis normatius estatals o posat en marxa òrgans de consulta, com el Consell Valencià de Consum, creat per decret en 1987, i que no es reünix des de 1998.

Ja sé quina és la seua excusa, ho ha demostrat en el debat de hui, l'aigua i la seua preocupació pel transvasament, una cosa que realment es fa pesada ja.

Però la preocupació dels valencians per la seua butxaca, pel seu nivell adquisitiu, per la seua qualitat de vida no és una prioritat del seu govern. És més, els ciutadans se senten diàriament estafats, i ací incloc tant els usuaris finals com els xicotets comerciants i els productors, en la seua relació comercial amb grans empreses i grans intermediaris.

Vostés parlen de llibertat de mercat, però llibertat no es pot garantir sense informació i sense transparència, senyor Camps. I amb tot això, els preus, després de l'entrada de l'euro, cada dia més descontrolats, i les pujades de preus són injustificades. Situació que està agreujant-se en els últims mesos com a conseqüència, entre altres raons, per l'actuació gens transparent d'intermediaris que incrementen els preus finals, sense incrementar els preus dels productes.

És urgent una actuació decidida en este terreny i deixar d'utilitzar la tàctica de l'estruc que utilitzen vostés. És urgent crear una agència valenciana de consum que incremente les competències del seu inactiu govern. És necessari i urgent posar en marxa l'escola valenciana de consum amb competències en matèria educativa i formativa. És urgent tramitar una llei que assegure la transparència dels preus finals que paguen els consumidors i que garantisca també la informació sobre quin és el preu que paguen les empreses als productors d'origen i dels productes alimentaris, productes bàsics i productes de consum habitual.

Mire, senyor Camps, ja sé que està vosté molt ocupat viatjant per a donar-li un premi a Sarkozy o acudint a Brussel·les; ja sé que està molt preocupat anant a agafar amb les seues mans el llibre del Repartiment o controlant els Fabra perquè voten en el pròxim congrés del seu partit, però governar, senyor Camps, és una miqueta...

El senyor vicepresident primer:

Acabe, senyora diputada.

La senyora Oltra Jarque:

...acabe— és una miqueta més del que vosté està fent. No és només fer-se la foto. Per tant, faça alguna cosa en consum, que els consumidors...

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora diputada.

La senyora Oltra Jarque:

...li ho agraiem.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Per a la rèplica, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Señora Oltra.

Yo estoy realmente contento porque estamos debatiendo sobre economía. Vamos a debatir también, estoy convencido de ello por la decisión del gobierno socialista, sobre el transvase del agua del Ebro a nuestro territorio. *(Veus)* Sí, sí. Esto es así, pero es así. ¿Qué le vamos a hacer? Así es la vida, y esto es lo que vamos a hacer. Vamos a hablar de financiación también y vamos a hablar de infraestructuras, porque son los temas que realmente nos preocupan y nos ocupan a todos los que tenemos algo que ver con la política, la economía y la sociedad en nuestra comunidad.

Decirles que durante muchos meses, desde aquí también, le exigíamos al Gobierno de España que atendiese las cuestiones económicas. Yo recuerdo al vicepresidente económico que, por cierto, es de la provincia de Alicante y que no ha venido por aquí absolutamente para nada. Recuerdo también al presidente del gobierno diciendo que no había problemas económicos en España, que todo funcionaba fenomenal... Cómo han ocultado la verdad a los españoles, hasta que al final les hemos exigido que bajasen a la arena y que corroborasen que efectivamente en España han empezado a haber problemas graves en materia económica.

Pues, bien, hemos conseguido, por fin, que la izquierda en nuestra comunidad también baje a la arena, y debatamos sobre cuestiones que tienen que ver sobre la economía y el futuro de nuestra tierra. Fíjense, nosotros hemos planteado durante estos años apuestas de tipo sociológico a favor de la gente, ustedes siempre han ido por los derroteros de la ideología y de las iniciativas del pasado. Si conseguimos, por fin, que esta cámara debata sobre las cuestiones que afectan a los valencianos, como siempre hemos pretendido desde las bancadas del Partido Popular, vuelvo a decirle: bienvenida a la política real, a la sociedad real que representa la Comunidad Valenciana.

Ustedes han tenido planteamientos, a veces —creo—, excesivamente erráticos y anacrónicos, pero es verdad que hay que hablar de agua y es verdad que hay que hablar de economía y es verdad que hay que hablar de vivienda y de precios y de impuestos y de infraestructuras y de futuro y de prosperidad y de bienestar para nuestra tierra. Lo hemos intentado durante cuatro años, ustedes han creído oportuno hacer algo completamente diferente. Por eso, nosotros no solo ocupamos la bancada del grupo parlamentario, sino también los asientos del gobierno de La Generalitat, porque la gente sabe que por el camino del Partido Popular se hablan de las cuestiones que afectan y que de verdad preocupan a todos los valencianos.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident primer:

Intervenció de la diputada del Grup Compromís per a preguntar al president del Consell o al conseller o la consellera competent.

Té la paraula la il·lustre diputada senyora Mireia Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Abans de començar, dos reflexions: el nostre grup ha baixat a la terra i vosté s'ha quedat al cel. Tantes visites al papa havien de passar factura! Però a banda d'això, jo crec que avui hem de felicitar-nos tots els valencians i valencianes, senyor Maluenda, perquè el nostre president i els nostres consellers han vullgut vindre avui a treballar ací a Les Corts.

Però, a banda d'això, entre les competències que hem assumit en el nostre Estatut d'autonomia estan les matèries de consum a través de la creació del Tribunal de Defensa de la Competència, òrgan creat en el 2005, les atribucions del qual són suficients com per a abordar una política en esta matèria que incidisca en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans. Lamentablement, sabem que el paper és molt patit i que en alguna llei tot pot quedar molt bonic, però que no servix de res si els responsables, és a dir, vostés, no tenen ni la voluntat ni l'interés ni els coneixements suficients per a posar en marxa estes competències. I allò dels coneixements ha quedat molt clar segons la intervenció del president.

Les denúncies formulades per associacions de consumidors i usuaris, i el simple sentit comú dels ciutadans, induïxen a pensar, amb prou possibilitats que siga cert, que moltes empreses han acordat preus de bens de consum bàsic o serveis...

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora diputada.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Per a contestar-li a la il·lustre diputada, té la paraula el senyor vicepresident.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señor presidente.

Exactamente, no sé qué pregunta ha formulado, señora Mollà, con lo cual... *(veus)* con lo cual, va a ser... va a ser difícil que intente dar respuesta a lo que no se pregunta. Y, desde luego, si alguien al final, aunque diga que tiene los pies sobre la tierra, está bastante lejos de la realidad deben ser ustedes. Ayer estuve todo el día, yo, aquí en estas Cortes, intervine en alguna ocasión, rodeado de mis compañeros y que... usted utiliza el latiguillo de que dónde estaba el Consell, pues creo que más de la mitad tuvimos ocasión de estar sentados en esta bancada y de participar en el pleno en el día de ayer, aunque ya me hace usted dudar. *(Aplaudiments)*

Pero, por si sirve de aclaración a lo que no ha preguntado, a lo que no ha preguntado, pero he entendido que iba por ahí, señora Mollà, quien tiene que ejercer las competencias, en este caso, mire, usted, ¡qué casualidad!, las ejerce el

Gobierno de España. La Comisión Nacional de Competencia ha incoado ya los expedientes que hacen que traigan consigo posibles sanciones a quienes limitan la competencia en el sector al que usted ha hecho referencia, porque es quien tiene las competencias, porque el ámbito territorial en este caso es toda España y no la Comunidad Valenciana.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident primer:

La diputada del Compromís, la senyora Mireia Mollà, té la paraula...

Senyora Mollà, ja pot...

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

...les raons tècniques jo les comprenc.

La senyora Mollà Herrera:

No se preocupe senyor president.

A mi em va alegrar molt quan em digueren que estava Camps –Gerardo Camps– ahir treballant, però, bé, avui em felicite que estiga Camps –Francesc Camps–.

Anem a passar a preguntar primer si pensen dur endavant iniciatives com les que hem reclamat avui el Compromís i que duren ací a Les Corts: reclamem la creació d'una agència valenciana de consum, reclamem la creació de la escola valenciana de consum, reclamem lleis que asseguren la transparència dels preus finals.

Vullc saber si avui, a banda de les seves paraules, no solament respostes esquives..., vull arrancar-li compromisos fermes i que aquí avui se parle de si seran capaços de recolzar les iniciatives que dugam endavant ja que, bé ha dit el president, no s'ha fet molt, no s'ha res en estes qüestions. I és tan senzill perquè aquí se tenen els decrets, i si vol s'ho llig... i dona vergonya de vore l'activitat sobre este tema: cessaments, nomenaments, cessaments, nomenaments, cessaments, nomenaments... Això és al que vosté s'ha dedicat pel que fa a consum. Volem avui arrancar-li compromisos, coses clares: agència valenciana de consum, escola valenciana de consum, lleis transparents per als preus finals. Això és el que reclamem que conteste avui, senyor Camps.

El senyor vicepresident primer:

Per a rèplica, té la paraula el vicepresident, senyor Gerardo Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señor presidente.

Señora diputada, ha pasado usted de la no pregunta a la exigencia en un espacio de tiempo relativamente corto. Es un momento ahora para preguntar, pero para una vez que

bajan ustedes a la tierra, se ponen a correr en demasía. ¿No será mejor que debatamos todas esas propuestas que ustedes dicen que van hoy a presentar en estas Cortes, de manera sosegada? Veamos si podemos llegar a acuerdos y no exija ya que sin conocerlas, porque yo no las conozco en este momento, ya el Consell de La Generalitat tenga que decir que sí o que no a lo que ni siquiera conoce. Sería un acto de irresponsabilidad política, con lo cual debatamos sosegadamente aquellas cuestiones que su señoría entienda que pueden ser buenas para los consumidores de la Comunidad Valenciana.

Nosotros en el marco de las competencias que tenemos, hacemos lo que tenemos que hacer. El Tribunal de la Defensa de la Competencia con un presidente ya nombrado, que se va a constituir en breve, y que va a ejercer aquellas competencias que nos corresponden y son complementarias a las que hay con la Comisión Nacional de la Competencia a nivel nacional.

Por lo tanto, señoría, en el marco, cada uno, de lo que le corresponde estaremos encantados, porque para mi también es una alegría verla a usted en estas Cortes y compartir escaño, que las veces que haga falta debatamos las cuestiones que pueden también alegrar la vida a los consumidores valencianos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor vicepresident.
Senyor Camps, moltes gràcies.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre la possibilitat d'alternatives al pas del TVRCas pel parc Ribalta de Castelló

El senyor vicepresident primer:

Senyories, el punt 7 de l'ordre del dia entra a continuació, i és: presa en consideració de la proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la possibilitat d'alternatives al pas del TVRCas pel parc Ribalta de Castelló, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-Esquerra Republicana: Compromís.

Per a la seua presentació i defensa, té la paraula, pel Compromís, l'il·lustre diputat Josep Maria Pañella.

Senyories, pregueu silenci.

Senyories, moltes gràcies per la seua atenció i pel silenci, sobretot, i té la paraula l'il·lustre diputat, pel Compromís, senyor Pañella. Quan vullga.

El senyor Pañella Alcàcer:

Moltes gràcies, senyor president.

Volia començar contestant-li o oferint-li al senyor president, al molt honorable senyor president de La Generalitat, el fet que, mire, la mostra que toquem terra, que fem política real, és esta proposició... (*remors*) és simplement dir que esta proposició no de llei que presentem és una mostra que toquem terra, que presentem coses que preocupen la gent dels nostres pobles, i que no som nosaltres qui només estem en el món de les idees, que s'ha utilitzat com sinònim d'estar als núvols, cosa que no és real, sinó que som gent que escolta, som representants del nostre poble i escoltem la gent, de manera assossegada. Venim ací, de manera assossegada, a discutir i prendre acord si és possible.

El tema que ens ocupa hui, mire, el parc Ribalta té un pas avui d'un sistema de comunicacions. Cal recordar que entre

2001 i 2003 la Conselleria d'Infraestructures i Transport va redactar el pla de transport de Castelló i el seu entorn, on es plantejava la necessitat de realitzar una xarxa de plataformes reservades al transport públic a l'àrea metropolitana de Castelló. Després se crea el sistema de transport en via reservada de Castelló, el TVRCas, nom impronunciable i que agrairíem tots. Jo pense que se li busqués un altre nom perquè... dic, per no utilitzar el que el nostre regidor del Bloc a Castelló li va dir, allò del *gusiluz* que dien ells, i seria més fàcil dir-ho d'una altra manera.

Ahí, proposa dues línies: la primera, una que unirà la Jaume I –la Universitat Jaume I– al Grau i Benicàssim passant pel centre de Castelló. La segona, anirà cap a Vila-real, Almassora i Borriana. La línia 1, segons el projecte, travessarà per dins del parc Ribalta, per dins la zona que es coneix com el passeig de cotxes. Per tal de poder valorar els efectes de passar un mitjà de transport per dins del parc Ribalta cal que fem una introducció explicant què és això, per tal que tots vostès, senyories, tinguem uns referents clars al respecte.

El passeig de Ribalta va ser projectat en 1868 al lloc on estava situat l'antic cementeri de Castelló. Es considera que aquest jardí és un jardí similar als jardins de Monforte o la Glorieta de la ciutat de València quant a la seua organització. Set anys després es va ampliar i després se li van afegir nous elements com el quiosc, els laberints, la caseta del pou... Al 1910, a la primera part se li va afegir una altra part, i se va incloure també el passeig de cotxes, que va integrar-se formant el que encara hui és tot el parc Ribalta.

La seua creació, podem aclarir, que va ser una iniciativa de modernitat, una mostra del poder econòmic de la població i de la seua burgesia agrària. El resultat, en paraules de Francisco Grande, arquitecte i professor de la Universitat Politècnica de València, diu que, «és una fastuosa i variada escenografia floral de formes, grandàries, textures i colors difícils d'igualar.»

Els anys sixty i setanta van constituir una època d'agressió al parc, es van destruir una sèrie d'elements fonamentals en la seua estructura, el més important d'ell, la pèrgola, substituïnt-la per un edifici que només conserva el seu nom en relació amb l'original. A més, en aquesta època el parc es va abandonar perdent gran part del seu encís.

En 1981, el 19 de juny, va estar declarat conjunt històric-artístic junt amb la plaça de la Independència, on està la coneguda farola, i se van ampliar posteriorment les mesures protectores per la legislació posterior, tant la Llei de patrimoni històric espanyol com la Llei de patrimoni de la Comunitat Valenciana, conservant la condició de bé d'interès cultural.

Com hem dit, el parc Ribalta té dues parts separades per la carretera de Morella, que eixia de l'anomenada porta de Morella, en la que avui és la plaça de la Independència. Aquesta zona intermèdia també és anomenada com «passeig de cotxes», nom que li ve donat pel costum de les famílies adinerades de l'època d'eixir a passejar amb el cotxe de cavalls per les zones enjardinades de la ciutat. En 1910 es realitza la permuta de terrenys, hem dit, a on s'incorpora també eixa carretera de Morella i forma a estar tot un conjunt únic. La idea era que eixa esplanada –aixina es dia– es convertira en el saló del passeig Ribalta, espai cívic de celebració i d'actes massius. Avui es pretén passar per ahí el TVR. En passar pel passeig de cotxes, dividirà en dues parts el parc, que tot el món coneix amb l'únic nom, un únic nom, el Ribalta. (*Veus*)

Després de tot el que he relatat, jo no puc entendre, moltíssima gent no pot entendre, com es pot concloure que les